

Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 48/1992 a Audiovizualului

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art. I. - Legea nr. 48/1992 a Audiovizualului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 25 mai 1992, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După titlul CAPITOLULUI I, Dispoziții generale, se introduce titlul secțiunii I, cu următorul conținut:

„Secțiunea I

Libertatea de exprimare și responsabilitatea informării“

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. - (1) Libera exprimare a ideilor și a opiniilor și libera comunicare a informațiilor, prin orice mijloace de comunicare audiovizuală, sunt garantate prin lege, în spiritul drepturilor și al libertăților constituționale.

(2) Independența editorială a persoanelor fizice sau juridice care concep, realizează sau își asumă responsabilitatea unor emisiuni sau programe difuzate prin orice mijloace de comunicare audiovizuală este recunoscută și garantată prin prezenta lege.

(3) Cenzura de orice fel este interzisă.

(4) Sursele de informare utilizate în conceperea sau elaborarea de informații sunt confidențiale.“

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins :

„Art. 2. - (1) Mijloacele de comunicare audiovizuală, publice sau private, sunt obligate să asigure informarea corectă a publicului.

(2) Trunchierea informațiilor, selectarea partizană a acestora ori combinarea lor tendențioasă sunt încălcări ale dreptului opiniei publice la informare corectă

(3) Libertatea de exprimare prin mijloace de comunicare audiovizuală nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(4) Pentru apărarea securității naționale, a integrității teritoriale, a ordinii și a siguranței publice, este interzisă transmiterea, prin orice mijloace de comunicare audiovizuală, a incitării la război de agresiune, la ura națională, rasială, de clasă sau religioasă, la separatism teritorial sau la violență publică.

(5) Este interzisă difuzarea de informații cu caracter secret, care pot aduce prejudicii siguranței naționale, precum și a informațiilor care pot afecta activitatea de cercetare penală ori imparțialitatea puterii judecătorești.

(6) Persoanele fizice sau juridice care concep, realizează sau își asumă responsabilitatea unor emisiuni sau programe difuzate prin mijloace de comunicare audiovizuală sunt obligate, în cazuri excepționale, să dezvăluie, numai la solicitarea scrisă a instanțelor de judecată, sursele de informare utilizate în conceperea sau elaborarea anumitor informații, dacă dezvăluirea acestora poate evita o încălcare iminentă a interesului public sau ajută la protejarea vieții unei persoane.

(7) Răspunderea civilă pentru conținutul informației transmise prin mijloace de comunicare audiovizuală, prin care s-au adus daune materiale sau morale, revine, după caz, în condițiile legii, realizatorului, autorului, producătorului, titularului licenței de emisie sau proprietarului stației radioelectrice prin care s-a făcut comunicarea.“

4. După articolul 2 se introduce titlul secțiunii II, care va avea următorul cuprins:

„Secțiunea II

Responsabilități moral – educative“

5. După titlul secțiunii II se introduc articolele 2¹, 2², 2³, 2⁴ și 2⁵, care vor avea următorul cuprins:

„Art. 2¹. – (1) Este interzisă difuzarea prin orice mijloc de comunicare audiovizuală, în direct sau în cuprinsul unor producții înregistrate, cu excepția operelor artistice, a gesturilor și expresiilor triviale, a insultelor, invectivelor și atacurilor la persoană.

(2) În cazul transmisiilor în direct, proprietarul mijlocului de comunicare audiovizuală respectiv va lua toate măsurile tehnice și redacționale necesare pentru descurajarea și stoparea, în fază incipientă, a gesturilor și expresiilor menționate în alin. (1).

Art. 2². - Emisiunile care pot periclita dezvoltarea personalității minorilor vor fi programate după cum urmează:

a) producțiile cinematografice și alte genuri de producții audiovizuale care conțin secvențe de erotism sau violență accentuată: între orele 21.30 - 05.00;

b) producțiile cinematografice și alte genuri de producții audiovizuale al căror subiect este, preponderent, exploatarea artistică a erotismului, cruzimii, violenței sau a sentimentului de groază: între orele 00.00 - 05.00.

Art. 2³. - (1) Caracterul periculos pentru educația minorilor al categoriilor prevazute la art. 2² va fi anunțat în programele mijloacelor de comunicare audiovizuală, iar transmiterea prin intermediul televiziunii a unei astfel de producții va fi însoțită, pe toată durata ei, de un semnal distinct, unic pentru toate posturile, publice sau private.“

(2) Restricțiile prevăzute la art. 2² nu se aplică programelor transmise prin cablu, codate, dacă decodorul este cu cheie sau cod de acces.

Art. 2⁴. - Este interzisă difuzarea prin orice mijloace de comunicare audiovizuală a următoarelor genuri de producții:

a) care fac elogiul violenței, al imoralității sau al iresponsabilității ori au ca eroi pozitivi răufăcători;

b) în care minori sub vârsta de 14 ani sunt angrenați în relații sexuale;

c) desenele animate care impresionează prin monstruozitate, violență exagerată, cruzime.

Art. 2⁵. - Răspunderea încadrării unei producții difuzate într-una din categoriile prevăzute la art. 2² sau a difuzării uneia dintre cele interzise de art. 2 și 2⁴ revine, solidar, realizatorului de programe și titularului licenței de emisie.“

6. După articolul 2⁵ se introduce titlul secțiunii III, care va avea

următorul conținut :

„Secțiunea III

Responsabilități culturale“

7. După titlul secțiunii III se introduc articolele 2⁶ și 2⁷, cu următorul cuprins:

„Art. 2⁶. - (1) Posturile de radiodifuziune și televiziune, persoane juridice, publice sau private, vor asigura, până la 1 ianuarie 2003, în mod progresiv, în măsura posibilului și prin mijloace corespunzătoare, creațiilor audiovizuale europene un procentaj majoritar al timpului de emisie, în calculul căruia nu vor intra emisiunile informative și sportive, jocurile, publicitatea și serviciile de teleshopping și de teletext.

(2) În sensul prezentei legi, prin creații audiovizuale europene se înțeleg operele care își au originea în statele membre ale Consiliului Europei, precum și operele realizate în totalitate sau majoritar de producători, autori și lucrători care își au domiciliul sau sediul în unul sau mai multe state care sunt membre ale Consiliului Europei.

(3) Din creația europeană difuzată, cel puțin 35% va fi creație audiovizuală românească, inclusiv creații specifice minorităților naționale.

(4) Prin creații audiovizuale românești se înțeleg operele care sunt create în România, în totalitate ori majoritar, de producători, autori și lucrători având domiciliul ori sediul în România sau care sunt originari din România, dar al căror domiciliu sau sediu se află în alte state membre ale Consiliului Europei.

(5) Din creațiile audiovizuale românești, cel puțin 35% vor fi creații audiovizuale culturale-educative.

Art. 2⁷. - Posturile de radiodifuziune și televiziune, persoane juridice române, vor rezerva, în condițiile articolului precedent, 10% din timpul lor de emisie creațiilor realizate de producători independenți în raport cu posturile respective.“

8. După articolul 2⁷ se introduce titlul secțiunii IV, care va avea următorul conținut :

„Secțiunea IV

Publicitate audiovizuală“

9. După titlul secțiunii IV se introduce un articol nou, 2⁸, care va avea următorul cuprins :

„Art. 2⁸. - (1) Prin publicitate audiovizuală se înțelege, în sensul prezentei legi, orice formă de mesaj difuzat prin mijloace de comunicare audiovizuale, pe bază de contract, în schimbul unei sume de bani, a unui serviciu echivalent sau al altor valori mobile sau imobile, cu scopul de a promova numele, imaginea, produsele sau serviciile unei persoane fizice sau juridice.

(2) Autopublicitatea înseamnă orice tip de publicitate promovată de proprietarul sau operatorul unui mijloc de comunicație audiovizuală prin intermediul propriului mijloc de comunicație audiovizuală în legătură cu activitățile sale de orice natură și trebuie să se supună tuturor regulilor obligatorii privind publicitatea.

(3) Autopublicitatea, difuzată în scop promoțional, și care se referă strict la anunțarea cu anticipație a unor emisiuni din grila de program a postului prin care se face anunțul sau a oricărui alt post aparținând aceleiași titular de licență, face excepție de la regulile privind durata și formele de prezentare ale publicității dar nu poate fi inserată, în intervalul orar 19.00 - 23.00, decât între emisiuni, între părțile autonome ale emisiunilor ori în pauzele acestora.

(4) Publicitatea mascată semnifică prezentarea cu scop publicitar, în cadrul altor programe decât cele destinate publicității, prin cuvinte, sunete sau imagini, a numelui, mărcii sau activității unui producător sau furnizor de bunuri ori servicii.

(5) Publicitatea clandestină semnifică prezența, aparent întâmplătoare, a numelui sau siglei unui producător de bunuri ori servicii în cadrul altui program decât cel destinat publicității.“

10. Art. 3 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 3. - (1) Publicitatea audiovizuală trebuie să poată fi ușor identificată ca atare și să fie net delimitată de restul programului prin mesaje acustice sau vizuale.

(2) Publicitatea va fi introdusă între programe, cu excepția spoturilor publicitare izolate, care pot fi introduse în timpul programelor,

respectând prevederile alineatului precedent, fără însă a prejudicia dreptul de autor al producătorului.

(3) Emisiunile de știri și informații curente, documentarele, programele cu caracter religios și cele destinate copiilor nu vor fi întrerupte de publicitate dacă durata acestora este mai mică de 30 de minute.“

11. După articolul 3 se introduce un articol nou, 3¹, cu următorul conținut:

„Art. 3¹. - (1) Sunt interzise:

- a) publicitatea clandestină sau mascată;
- b) folosirea tehnicilor subliminale;
- c) orice formă de publicitate audiovizuală explicită pentru produse din tutun, precum și pentru medicamentele care se livrează numai pe bază de prescripție medicală;
- d) apariția în mesaje publicitare a imaginii sau numai a vocii persoanelor care prezintă emisiuni de știri sau economice.

(2) Publicitatea făcută băuturilor alcoolice se va conforma următoarelor criterii:

- a) nu se va adresa în mod expres minorilor și, în special, nu se vor prezenta minori care consuma băuturi alcoolice;
- b) nu va face nici o legătură între consumul de alcool și stimularea performanțelor fizice sau conducerea unui vehicul;
- c) nu se va crea impresia că prin consumul de alcool se poate dobândi succes social sau sexual;
- d) nu se va pretinde că alcoolul are calități terapeutice sau ca ar putea fi un stimulent, un sedativ ori un mijloc de rezolvare a conflictelor personale;
- e) nu se va încuraja consumul excesiv de alcool și nu se vor prezenta abținerea ori consumul moderat într-o lumină nefavorabilă;
- f) nu se va pune accentul pe conținutul bogat în alcool al băuturilor, ca pe o calitate stimulatorie a acestora.“

12. După articolul 3¹ se introduce titlul secțiunii V, care va avea următorul conținut:

„Secțiunea V

Liberul acces la informație, dreptul la rectificare și la replică“

13. După titlul secțiunii V se introduce un articol nou, 3², cu următorul conținut:

„Art. 3². - (1) Dreptul de a avea acces liber la serviciile oferite de difuzorii de programe audiovizuale autorizați este recunoscut și garantat prin prezenta lege și nu poate fi limitat prin restrângerea posibilităților de recepție sau prin alte mijloace.

(2) Dreptul publicului de a avea acces liber la informație nu poate fi restrâns prin afectul unei concesiuni exclusive obținute de un difuzor de programe audiovizuale pentru retransmisia unui eveniment de mare interes public, concesiune prin care o parte importantă a publicului ar putea fi privată de posibilitatea urmăririi evenimentului.

(3) Dreptul persoanei de a alege liber programele și serviciile de comunicație audiovizuală, precum și dreptul la confidențialitatea acestei alegeri sunt recunoscute și garantate prin prezenta lege și nu pot fi sub nici un motiv limitate ori restrânse.“

14. Articolul 4 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 4. - (1) Persoana fizică sau juridică care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim, moral sau material, printr-o comunicație audiovizuală explicită ori printr-o aluzie clară, are dreptul să ceară rectificarea necesară, iar în cazul în care aceasta i se refuză sau nu este posibilă are dreptul la replică.

(2) Rectificarea sau replica vor fi difuzate în aceleași condiții în care dreptul sau interesul persoanei fizice ori juridice a fost lezat.

(3) Răspunderea pentru difuzarea rectificării sau pentru asigurarea dreptului la replică revine, după caz, realizatorului, autorului sau titularului licenței de emisie.“

15. După articolul 4 se introduce un articol nou, 4¹, cu următorul conținut:

„Art. 4¹. - (1) Este interzisă difuzarea de contrareplici.

(2) Difuzarea replicii poate fi refuzată numai în următoarele cazuri:

a) textul scris al replicii nu a fost transmis în prealabil realizatorului, autorului sau titularului de licență;

- b) textul replicii conține invective, insulte sau atacuri la persoană;
- c) persoana care solicită difuzarea replicii nu a fost lezată direct sau nu reprezintă legal persoana fizică ori juridică lezată;
- d) transmiterea replicii depășește 3 minute;
- e) solicitarea replicii nu a fost făcută în termen de 5 zile de la refuzul rectificării.“

16. După articolul 4¹ se introduce titlul secțiunii VI, cu următorul conținut:

„Secțiunea VI

Regimul proprietății în domeniul audiovizualului“

17. Articolul 5 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 5. - (1) Persoanele juridice din domeniul comunicării audiovizuale care concep, produc, transmit sau retransmit programe sunt publice sau private.

(2) Indiferent de forma de proprietate, persoanele juridice din domeniul audiovizualului servesc interesul public.

(3) Persoanele juridice publice sau private au dreptul să dețină în proprietate, în concesiune sau în închiriere stații de emisie terestre sau prin satelit și orice tip de rețele de comunicații audiovizuale.“

18. După articolul 5 se introduce un articol nou, 5¹, cu următorul conținut:

„Art. 5¹. - (1) Programele și frecvențele televiziunii publice și ale radiodifuziunii publice sunt exceptate de la închiriere, concesiune sau privatizare.

(2) Regimul persoanelor juridice publice din domeniul audiovizualului se reglementează prin lege organică.“

19. După articolul 5¹ se introduce un articol nou, 5², cu următorul cuprins:

„Art. 5². - (1) Persoanele juridice private sunt societăți comerciale române, cu capital integral sau parțial privat, integral sau parțial român sau străin.

(2) Persoanele juridice de drept privat, care transmit sau retransmit programe, prin emițător terestru, prin satelit sau prin cablu, se constituie și funcționează sub formă de societăți comerciale pe acțiuni.

(3) Acțiunile reprezentând capitalul social al societăților prevăzute la alineatul precedent nu pot fi decât nominative.

(4) În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, societățile comerciale cu răspundere limitată deținătoare de licență de emisie se vor transforma în societăți comerciale pe acțiuni.

(5) Nerespectarea prevederii din alineatul (4) atrage după sine pierderea licenței de emisie.

(6) Transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor este permis, în condițiile respectării prezentei legi, dacă nu implică modificarea conținutului licenței.“

20. După articolul 5² se introduce titlul secțiunii VII, cu următorul conținut:

„Secțiunea VII

Limitele concentrării monomedia și multimedia“

21. După titlul secțiunii VII se introduce un articol nou, 5³, cu următorul conținut:

„Art. 5³. - Pentru protejarea pluralismului opiniilor, în spiritul alineatului (2) al art. 5 din prezenta lege, concentrarea proprietății și extinderea audienței în domeniul audiovizual sunt limitate la dimensiuni care să asigure eficiența economică dar să nu genereze apariția de monopoluri informaționale.“

22. Articolul 6 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 6. - O persoană fizică sau juridică privată nu poate fi acționar la două sau mai multe societăți comerciale care oferă același tip de comunicație, audio sau video, terestră, prin satelit sau prin cablu, în aceeași zonă geografică.“

23. După articolul 6 se introduc articolele 6¹, 6², 6³, 6⁴ și 6⁵, care vor avea următorul conținut:

„Art. 6¹. - (1) O societate comercială nu poate deține mai mult de o licență de emisie națională.

(2) Una și aceeași persoană fizică sau juridică, română sau străină, nu poate deține direct sau indirect, mai mult de 49% din capitalul social al unei societăți comerciale care deține licență de emisie națională.

(3) Persoana fizică sau juridică privată, română sau străină, care posedă peste 10% din capitalul social al unei societăți comerciale ce deține licență de emisie națională nu poate:

a) să participe la capitalul social al altei societăți comerciale ce deține licență de emisie națională;

b) să aibă o participare majoritară la capitalul social al unei societăți comerciale ce deține mai mult de 5 licențe de emisie locală sau 2 licențe de emisie regională ori 3 licențe de emisie locală și una regională, cu respectarea prevederii din art. 6 al prezentei legi.

(4) În sensul prezentei legi:

a) o licență de emisie națională dă dreptul la o difuzare a cărei zonă geografică de acoperire cuprinde un potențial de audiență de peste 60% din populația recenzată a țării;

b) o licență de emisie regională dă dreptul la o difuzare a cărei zonă geografică de acoperire reprezintă un potențial de audiență cuprins între 3% și 20% din populația recenzată a țării;

c) o licență de emisie locală dă dreptul la o difuzare a cărei zonă geografică de acoperire cuprinde un potențial de audiență de până la 3% din populația recenzată a țării.

(5) Prevederile alineatelor (1) – (3) sunt valabile și pentru cazurile în care, prin cumul de licențe locale și/sau regionale și în urma retransmisiei prin cablu, se ajunge la o audiență echivalentă unei licențe naționale.

Art. 6². - (1) O persoană fizică sau juridică privată, română sau străină, nu poate deține pachetul majoritar de acțiuni al unei societăți comerciale care oferă un tip de comunicație audiovizuală și, în același timp, o participare mai mare de 20% la capitalul social al uneia sau mai multor societăți comerciale care oferă alt tip de comunicație audiovizuală sau editează presă scrisă.

(2) Prevederile alineatului (1) se aplică atunci când:

a) audiența cumulată a celor două tipuri de comunicație audiovizuală depășește 50% din totalul populației recenzate cuprinse în zona de acoperire;

b) tirajul tuturor publicațiilor editate de societatea sau societățile

comerciale respective depășește 20% din tirajul total al publicațiilor editate în zona de acoperire;

c) audiența cumulată a celor două tipuri de comunicație audiovizuală depășește 35% din totalul populației recensate cuprinse în zona respectivă iar tirajul tuturor publicațiilor editate depășește 10% din totalul publicațiilor editate în aceeași zonă.

Art. 6³. - (1) O persoană fizică sau juridică nu poate deține mai mult de 20% din capitalul social al unei societăți comerciale de televiziune sau radiodifuziune cu licență de emisie națională, dacă are o participare majoritară la capitalul social al unei societăți comerciale care editează presă scrisă, în condițiile în care tirajul tuturor publicațiilor editate de această societate depășește 10% din tirajul total al publicațiilor editate în România.

Art. 6⁴. - În condițiile respectării prevederilor cuprinse în articolele 6, 6¹, 6² și 6³, o societate comercială ale cărei servicii de televiziune și radiodifuziune acoperă aceeași zonă geografică, care cuprinde peste 30% din populația recensată a țării, nu poate candida pentru obținerea de licențe noi și nici pentru mărirea puterii de emisie a stațiilor de care dispune.

Art 6⁵. - În termen de un an de la promulgarea prezentei legi, persoanele fizice sau juridice a căror activitate nu se încadrează în prevederile articolelor 6 - 6⁴ vor face demersurile necesare pentru intrarea în legalitate, în caz contrar, toate licențele de emisie de care dispun fiindu-le anulate.“

24. Articolul 7 se abrogă.

25. Înaintea articolul 8 se introduce titlul secțiunii VIII, care va avea următorul conținut:

„Secțiunea VIII

Dreptul de a emite“

26. Articolul 8 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 8. - (1) Comunicația audiovizuală se face în baza licenței de emisie și a Deciziei de autorizare, eliberate în condițiile prezentei legi.

(2) Licențele de emisie pentru persoanele juridice publice se eliberează fără concurs și gratuit, în urma susținerii solicitării de licență în

ședință, și având baza documentară întocmită conform normelor legale.

(3) Nu se acordă licență de emisie autorităților publice, formațiunilor politice, organismelor și organizațiilor religioase precum și agențiilor de publicitate.

27. După articolul 8 se introduce titlul secțiunii IX, cu următorul conținut:

„Secțiunea IX

Prevederi generale finale“

28. Articolul 9 devine articolul 10, iar articolul 10 devine articolul 9.

29. După articolul 9, devenit articolul 10, se introduce un articol nou, 10¹ cu următorul conținut:

„Art.10¹. - (1) Sponsorizarea unor emisiuni sau programe de televiziune sau radiodifuziune este permisă numai în următoarele condiții:

a) numele, sigla sau imaginea de marcă a sponsorului se va comunica la începutul și/sau la sfârșitul emisiunii sau programului;

b) sponsorul nu influențează conținutul, forma sau programarea emisiunilor ori a programelor și nu afectează în nici un fel independență editorială a postului respectiv de televiziune sau radiodifuziune;

c) publicitatea făcută produselor sau serviciilor sponsorului în timpul emisiunilor sau programelor sponsorizate este interzisă.

(2) Sunt interzise sponsorizările efectuate de persoane fizice sau juridice al căror obiect principal de activitate este producția sau comercializarea de produse ori servicii pentru care publicitatea audiovizuală este interzisă, potrivit prezentei legi.

(3) Este interzisă sponsorizarea programelor sau emisiunilor de știri ori a celor de informare politică sau economică.

30. Articolul 11 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 11. - Consiliul Național al Audiovizualului este autoritatea publică autonomă de reglementare în domeniul audiovizualului, cu personalitate juridică, având sediul în București și reprezentanțe teritoriale, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.“

31. După articolul 11 se introduce titlul unui capitol nou, cu următorul conținut:

„Capitolul I¹

Regimul frecvențelor radioelectrice din domeniul audiovizualului“

32. După titlul Capitolului I¹ se introduce titlul secțiunii I, cu următorul conținut:

„Secțiunea I

Planul național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale“

33. După titlul secțiunii I se introduce un articol nou, 11¹, cu următorul conținut:

„Art. 11¹. - (1) Ansamblul frecvențelor radioelectrice disponibile pe teritoriul României constituie domeniu public al statului.

(2) Stabilirea frecvențelor destinate audiovizualului și a zonelor de acoperire ale acestora se face prin Planul național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale.

(3) Planul național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale se elaborează de către Ministerul Comunicațiilor, cu consultarea Consiliului Național al Audiovizualului și cu respectarea tratatelor și a acordurilor internaționale la care România este parte.

(4) Planul național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale se aprobă prin hotărâre de guvern, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(5) Prin Planul național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale sunt rezervate toate frecvențele sau pachetele de frecvențe necesare:

a) programelor publice naționale 1 și 2 ale Societății Române de Televiziune, precum și programelor publice regionale ale studiourilor teritoriale din Cluj - Napoca, Constanța, Craiova, Iași și Timișoara;

b) programelor publice naționale 1, 2 și 3 ale Societății Române de Radiodifuziune, precum și programelor publice regionale ale studiourilor teritoriale din Cluj - Napoca, Constanța, Craiova, Iași, Târgu Mureș și Timișoara.

(6) Planul național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale va cuprinde toate frecvențele

și pachetele de frecvențe concesionabile persoanelor juridice private, precum și, la propunerea Consiliului Național al Audiovizualului, va preciza caracterul local, regional sau național al respectivelor frecvențe.

(7) Ministerul Comunicațiilor va negocia, acolo unde este cazul, limitările și corelările frecvențelor sau ale benzilor de frecvență cu autoritățile în materie ale statelor vecine, până la data definitivării Planului național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale.

(8) Planul național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale trebuie să asigure acoperirea întregului teritoriu al României cu numărul maxim posibil de frecvențe destinate comunicării audiovizuale, precum și coexistența și echilibrul între frecvențele cu acoperire locală, regională sau națională.

34. După articolul 11¹ se introduce titlul secțiunii II, cu următorul conținut:

„Secțiunea II

Registrul național al frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale“

35. După titlul secțiunii II se introduce un articol nou, 11², cu următorul conținut:

„Art. 11². - (1) Se instituie Registrul național al frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale, denumit în continuare Registru, a cărui întocmire și administrare sunt încredințate Consiliului Național al Audiovizualului.

(2) În Registru sunt înscrise toate frecvențele de emisie radioelectrică a căror utilizare pentru difuzarea programelor audiovizuale este permisă, potrivit prezentei legi, zonele de acoperire alocate fiecărei frecvențe în conformitate cu Planul național de repartizare a frecvențelor radioelectrice destinate difuzării programelor audiovizuale, precum și, acolo unde este cazul, persoanele juridice care dețin licența de emisie pe frecvențele respective și perioada pentru care le-a fost atribuită.

(3) Datele privind persoanele juridice care dețin licențe de emisie trebuie să cuprindă, obligatoriu, numele acționarilor, numărul de acțiuni deținute la respectiva societate comercială, precum și la oricare altă

scoietate comercială.

(4) Pentru ținerea la zi a datelor prevăzute în alineatul precedent, orice modificare a structurii acționariatului trebuie anunțată la Consiliul Național al Audiovizualului în termen de 10 zile de la producerea acesteia.

(5) Nerespectarea prevederii cuprinse în alineatul precedent se sancționează cu amendă de 50.000.000 lei și cu ultim avertisment, urmând ca nerespectarea acestuia din urmă să atragă după sine retragerea licenței de emisie.

(6) Ministerul Comunicațiilor va pune la dispoziția Consiliului Național al Audiovizualului, pe lângă frecvențele prevăzute în alineatul (2) al prezentului articol, amplasamentele și parametri tehnici ai emițătoarelor, date a căror înscriere în Registru este obligatorie.

(7) Datele cuprinse în Registru constituie informații de interes public, accesul la acestea fiind liber.

(8) Consiliul Național al Audiovizualului este autorizat să elaboreze norme obligatorii pentru detalierea și aplicarea prezentului articol.

36. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. - (1) Licența de emisie reprezintă actul prin care statul român concesionează unei persoane juridice, pe o perioadă determinată, exploatarea unei frecvențe radioelectrice în domeniul radiodifuziunii sau al televiziunii, și cuprinde datele de bază ale deținătorului, elementele tehnice asociate frecvenței alocate, precum și formatul de principiu al programului ce urmează a fi difuzat.

(2) Licența de emisie se eliberează de către Consiliul Național al Audiovizualului în baza unui concurs desfășurat în condiții de ședință publică.

(3) La concurs participă solicitanții care au obținut de la Ministerul Comunicațiilor avizul tehnic prealabil sau, după caz, acordul de procurare a instalațiilor necesare difuzării prin satelit.

(4) Ministerul Comunicațiilor acordă avizul pe baza dotării tehnice deținute de solicitant sau a precontractelor ori a contractelor de achiziționare și îl eliberează în cel mult 30 de zile de la solicitare.

(5) Fiecare solicitant va fi reprezentat la concurs de cel mult cinci

persoane, exclusiv dintre proprietarii, asociații sau angajații societății comerciale respective.

(6) Nerespectarea întocmai a alineatului precedent atrage după sine excluderea solicitantului din concurs.

(7) Ceilalți solicitanți pot fi reprezentați în sala de ședință de către o singură persoană, care întrunește condiția prevăzută la alineatul (5) al prezentului articol.

(8) Condițiile și criteriile de departajare pentru obținerea licenței se aduc la cunoștința publicului de către Consiliul Național al Audiovizualului cu cel puțin 60 de zile înainte de data limită a primirii înscrierilor.

(9) Criteriile de departajare pentru obținerea licenței de emisie trebuie să asigure pluralismul opiniilor, egalitatea de tratament a participanților, favorizarea liberei concurențe, calitatea programelor, independența și imparțialitatea comunicației audiovizuale și vor respecta, obligatoriu, următoarea ierarhie de priorități:

a) promovarea și protejarea culturii române, a limbii române și a creațiilor audiovizuale românești;

b) performanțele anterioare ale solicitantului în domeniul mijloacelor de comunicare în masă și în domeniul audiovizualului, în special;

c) puterea economică a solicitantului;

d) ponderea capitalului românesc.

(10) Consiliul Național al Audiovizualului decide asupra câștigătorului concursului în urma unei dezbateri, la care pot asista, fără dreptul de a interveni, câte un reprezentant din partea solicitanților, care întrunește condiția prevăzută la art. 12 alin. (5), membri ai comisiilor permanente pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Senat și din Camera Deputaților, jurnaliști din presa scrisă și audiovizuală.

(11) Votul este deschis și fiecare membru al Consiliului Național al Audiovizualului trebuie să-și motiveze opțiunea.

(12) Consiliul Național al Audiovizualului redactează pentru fiecare licență atribuită în parte câte o motivație scrisă a acordării, care are caracter public.

(13) Termenul de eliberare al licenței nu poate depăși 30 de zile de la data câștigării concursului.

(14) Eliberarea licenței de emisie este condiționată de constituirea în contul Consiliului Național al Audiovizualului a unui depozit în lei echivalent valorii taxei anuale de licență pentru 2 ani.

(15) Depozitul în lei prevăzut la alineatul precedent și dobânzile bancare aferente se transformă în taxa de licență plătită în avans începând cu data obținerii Deciziei de autorizare.

(16) În cazul în care, din motive imputabile deținătorului de licență, acesta nu obține Decizia de autorizare în termen de 18 luni de la obținerea licenței de emisie, depozitul în lei prevăzut la alin. (14) și dobânzile bancare aferente se fac venit la bugetul Consiliului Național al Audiovizualului.

(17) Persoanele juridice private care dețin licență de emisie în banda de frecvență OIRT vor primi licență de emisie în banda de frecvență CCIR, gratuit și fără concurs.

(18) Valabilitatea licențelor de emisie CCIR, prevăzute la alin. (17), expiră la data încetării valabilității licenței inițiale, în banda de frecvență OIRT.

(19) Consiliul Național al Audiovizualului va acorda licențele de emisie prevăzute la alin. (17) cu prioritate.

37. Articolul 13 de abrogă.

38. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. - (1) Licențele de emisie se acordă pe o perioadă de 7 ani în domeniul radiodifuziunii, de 9 ani în domeniul televiziunii și de 15 ani în domeniul comunicației audiovizuale prin cablu.

(2) Licențele acordate până la data promulgării prezentei legi își prelungesc automat valabilitatea pentru perioadele prevăzute în alineatul precedent.

(3) Perioadele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol se calculează începând de la data obținerii deciziei de autorizare.

(4) Licența de emisie poate fi cedată, cu acordul prealabil al Consiliului Național al Audiovizualului, odată cu stația pentru care a fost acordată și numai după cel puțin trei ani de funcționare a acesteia din

urmă.

(5) Absența acordului prealabil al Consiliului Național al Audiovizualului prevăzut la alineatul precedent atrage după sine, automat, anularea licenței.

(6) La expirarea perioadelor prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol, deținătorii pot solicita Consiliului Național al Audiovizualului prelungirea valabilității licenței pentru o perioadă echivalentă cu prima.

(7) Solicitarea prelungirii valabilității licenței de emisie trebuie făcută cu cel puțin 6 luni înainte de data expirării acesteia.

(8) Consiliul Național al Audiovizualului va evalua performanțele realizate de solicitant pe perioada deținerii licenței și va decide, prin vot deschis, în condiții de dezbatere publică, asupra prelungirii licenței.

(9) Refuzul prelungirii licenței de emisie va fi motivat de către Consiliul Național al Audiovizualului și prezentat sub forma unui memoriu justificativ cu cel puțin 120 de zile înaintea expirării termenului de valabilitate a licenței.

(10) În cazul în care persoana juridică în cauză a primit cel mult două sancțiuni minore și a reintrat de fiecare dată prompt în legalitate, Consiliul Național al Audiovizualului poate decide acordarea unei perioade de probă de 6 luni.“

39. Articolul 15 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 15. - Licența de emisie se retrage în următoarele situații:

a) titularul licenței nu solicită Ministerului Comunicațiilor, în cel mult 30 de zile de la obținerea acesteia, eliberarea autorizației tehnice de funcționare ;

b) titularul licenței nu obține, din motive care îi sunt imputabile, autorizarea tehnică de funcționare în termen de cel mult 18 luni de la data eliberării licenței;

c) titularul licenței nu începe să emită, în condițiile stabilite prin licență, din motive care-i sunt imputabile, în termen de cel mult 3 zile de la data la care a primit Decizia de autorizare;

d) ca urmare a deciziei luate de Consiliul Național al Audiovizualului în aplicarea dispozițiilor prezentei legi;

e) titularul licenței nu depune la Consiliul Național al Audiovizualului, până la data de 15 decembrie a anului, dovada achitării taxei de licență anuale, pentru anul respectiv;

f) titularul licenței de emisie nu depune la Consiliul Național al Audiovizualului, în termen de 90 de zile de la data primirii unei amenzi, dovada achitării acesteia.

40. După articolul 15 se introduce un articol nou, 15¹, cu următorul conținut:

„Art. 15¹. - Deciziile Consiliului Național al Audiovizualului privind atribuirea sau retragerea unei licențe de emisie pot fi contestate la Curtea de Apel București.“

41. Articolul 16 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 16. - (1) Decizia de autorizare se acordă de către Consiliul Național al Audiovizualului în baza licenței de emisie și a autorizației tehnice de funcționare eliberate de Ministerul Comunicațiilor, după verificarea funcționalității studiourilor.

(2) Decizia se emite în termen de 30 zile de la prezentarea de către solicitant a autorizației tehnice de funcționare și se publică în Monitorul Oficial al României.

(3) Refuzul emiterii Deciziei se comunică în termenul prevăzut la alineatul precedent și trebuie motivat.

(4) Refuzul emiterii deciziei de autorizare poate fi atacat în contencios administrativ la Curtea de Apel în raza căreia se află sediul titularului de licență.“

42. Titlul secțiunii III se modifică și va avea următorul conținut:

„Secțiunea III

Autorizarea recepției și a difuzării programelor audiovizuale prin satelit“

43. Articolul 19 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 19. - (1) Difuzarea programelor audiovizuale proprii prin satelit se face în baza licenței de emisie eliberate de Consiliul Național al Audiovizualului, pe o perioadă de 15 ani, cu respectarea prevederilor art. 12 al prezentei legi.

(2) Transmiterea programelor audiovizuale spre satelit se face prin

stații proprii sau închiriate.

(3) Dacă semnalele purtătoare de programe sau de elemente ale acestora sunt transmise spre satelit de la o stație aflată pe teritoriul României, actul de comunicare este supus legii române.

44. Articolul 20 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 20. - (1) Recepția programelor audiovizuale transmise prin satelit se poate face cu instalații individuale sau cu instalații comunitare.

(2) Retransmisia în scopuri comerciale, prin stații terestre și/sau prin rețele de cablu este permisă numai pentru programele audiovizuale recepționate cu instalații de recepție comunitare, cu condiția înscrierii lor în licența de emisie.

(3) Funcționarea instalațiilor de recepție comunitare este supusă autorizării tehnice prealabile a Ministerului Comunicațiilor, în condițiile prezentei legi.

(4) Pentru recepția individuală se pot produce, comercializa și utiliza numai instalații care au autorizație tip eliberată de Ministerul Comunicațiilor.

(5) Este interzisă redistribuirea prin cablu în scopuri comerciale sau retransmiterea pe cale radioelectrică terestră a programelor recepționate prin instalații de recepție individuale.

45. Titlul capitolului III se modifică și va avea următorul conținut:

„CAPITOLUL III

Serviciile de comunicație audiovizuală distribuite prin cablu“

46. Articolul 21 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 21. - (1) Prin serviciile de comunicație audiovizuală distribuite prin cablu se pot efectua, separat sau cumulativ:

a) retransmisia de programe difuzate pe cale radioelectrică terestră sau prin satelit;

b) difuzarea programelor de concepție proprie.

(2) Societățile comerciale care dețin licența de emisie pentru retransmisia de producții audiovizuale înregistrate prin diverse mijloace pot solicita Consiliului Național al Audiovizualului, în termen de un an de la promulgarea prezentei legi, fie renunțarea la acest gen de licență de emisie, fie obținerea unei licențe de emisie pentru difuzarea programelor

de concepție proprie, conform alin. (1) litera b) al prezentului articol.

(3) La expirarea termenului de un an de la promulgarea prezentei legi, toate licențele de emisie pentru retransmisia de producții audiovizuale înregistrate prin diferite mijloace își pierd valabilitatea.

47. După articolul 21 se introduce un articol nou, 21¹, cu următorul conținut:

„Art. 21¹. - În cadrul serviciului prevăzut la litera a) a articolului precedent vor fi retransmise obligatoriu, fără plată, în pachetul de programe pentru care nu se percep taxe suplimentare de la abonații rețelei, toate programele televiziunii publice, precum și ale posturilor private locale românești ce se recepționează în zonă, cu condiția să aibă cel puțin 6 ore de program de producție proprie zilnic, exclusiv publicitatea și serviciile de teleshopping și teletext, și să-și fi declarat programul liber la retransmisie.

48. Articolul 22 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 22. - (1) Licența de emisie pentru radiodifuziune sau televiziune transmisă prin cablu se emite de Consiliul Național al Audiovizualului și cuprinde tipul sau tipurile de servicii oferite, potrivit art. 21, datele de bază cu privire la titularul acesteia, precum și zona de acoperire.

(2) Licența de emisie se eliberează în maximum 30 de zile de la data cererii.

(3) Cererea va fi însoțită de solicitarea Consiliului local al localității către care urmează să se facă distribuția, autenticitatea solicitării fiind semnată de primar.

(4) Deținătorul uneia sau mai multor licențe de emisie pentru radiodifuziune sau televiziune distribuită prin cablu nu poate deveni deținătorul unei noi licențe dacă populația recenzată a localităților sau a zonelor de localități pentru care deține licențe depășește 3 milioane de locuitori sau dacă a atins cifra de un milion de abonați.

(5) Dreptul rezultat din licența de emisie se stinge dacă:

a) deținătorul de licență nu solicită, în cel mult 6 luni de la obținerea acesteia, eliberarea avizului tehnic prealabil;

b) dacă nu asigură realizarea condițiilor tehnice pentru emiterea

autorizației tehnice de funcționare, în cel mult un an de la obținerea avizului tehnic prealabil;

c) dacă la intrarea în emisie nu asigură respectarea prevederilor art. 21¹;

d) dacă înstrăinează rețeaua fără a înștiința, în prealabil, Consiliul Național al Audiovizualului;

e) la expirarea termenului de valabilitate a acesteia.“

49. Articolul 23 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 23. - (1) Autorizarea tehnică a funcționării rețelei de distribuție prin cablu se face de către Ministerul Comunicațiilor în două etape:

a) avizul tehnic prealabil, emis în termen de 15 zile, în baza proiectului rețelei, întocmit de o unitate autorizată sub aspect tehnic de Ministerul Comunicațiilor;

b) autorizația tehnică de funcționare, emisă în 30 de zile de la solicitare, în baza licenței de emisie eliberate de Consiliul Național al Audiovizualului și a verificării tehnice a instalației executate, și care va cuprinde perioada de valabilitate a acesteia, care nu poate fi mai mare de 15 ani.

(2) În baza licenței de emisie și a autorizației tehnice de funcționare, Consiliul Național al Audiovizualului eliberează, în termen de 30 de zile de la solicitare, Decizia de autorizare, care are aceeași durată de valabilitate cu autorizația tehnică de funcționare.

(3) Retragerea licenței de emisie sau a autorizației tehnice de funcționare atrage după sine, automat, anularea Deciziei de autorizare.

(4) În cazurile în care, prin investiții, posesorul unei Decizii de autorizare îmbunătățește fiabilitatea unei rețele de distribuție prin cablu a programelor audiovizuale, el poate solicita Ministerului Comunicațiilor prelungirea duratei autorizației tehnice de funcționare pentru rețeaua modernizată.

(5) Ministerul Comunicațiilor poate acorda o prelungire a autorizației tehnice de funcționare de maximum 15 ani peste durata de valabilitate stabilită inițial.

(6) În cazul prevăzut la alineatul precedent, licența de emisie și

Decizia de autorizare își prelungește corespunzător durata de valabilitate.

(7) Acordarea, retragerea sau prelungirea unei Decizii de autorizare se publică în Monitorul Oficial al României, prin grija Consiliului Național al Audiovizualului.

50. După articolul 24 se introduce un articol nou, 24¹, cu următorul conținut:

Art. 24¹. – (1) Începând de la data intrării în vigoare a prezentei legi, societățile de telefonie nu pot primi licență de operare prin cablu, în domeniul audiovizualului, pe o perioadă de 5 ani.

(2) Societățile de telefonie, care la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licențe de operare prin cablu, direct sau indirect, sunt obligate ca în termen de 6 luni de la promulgarea prezentei legi să separe complet, financiar și operațional, activitatea de telefonie de cea de comunicație audiovizuală prin cablu.

(3) În cazul societăților de operare prin cablu în care societățile de telefonie dețin majoritatea acțiunilor, este interzisă majorarea capitalului social sau sporirea aportului de capital social în natură în baza veniturilor obținute din activitatea de telefonie.“

51. Litera c) a alineatului (1) al articolului 25 se modifică și va avea următorul conținut:

„c) Guvernul României - 3 membri, dintre care un specialist în domeniul telecomunicațiilor, un specialist în domeniul radioteleviziunii și un specialist în domeniul juridic.“

52. Alineatul (1) al articolului 26 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 26. - (1) Președintele Consiliului se alege din 4 în 4 ani, pentru cel mult două mandate, care pot fi și succesive, prin votul secret al membrilor acestuia, cu majoritate simplă.“

53. Articolul 27 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 27. - (1) Membrii Consiliului sunt salariați la nivelul secretarilor de stat, iar președintele la nivelul echivalent ministrului.

(2) La încheierea mandatelor membrilor Consiliului Național al Audiovizualului, instituțiile care i-au numit le vor asigura revenirea la vechiul loc de muncă ori un alt loc de muncă, echivalent funcției avute la

numire.”

(3) Autoritatea care a făcut numirea va desemna pentru restul duratei neexpirate un nou membru în următoarele situații:

- a) locul în Consiliu devine vacant;
- b) membrul respectiv este indisponibil pe o perioadă mai mare de 60 de zile consecutive;
- c) membrul respectiv absentează nemotivat la mai mult de 2 ședințe consecutive.”

54. Articolul 28 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 28. - (1) Calitatea de membru al Consiliului Național al Audiovizualului este incompatibilă cu exercitarea unui mandat electiv, a unei funcții publice sau a oricărei activități profesionale, cu excepția celor didactice.

(2) Membrii Consiliului Național al Audiovizualului și ai aparatului tehnic al Consiliului nu pot face parte din partide, alianțe sau formațiuni politice.

(3) Membrii Consiliului Național al Audiovizualului nu pot, direct sau indirect, să primească onorarii sau să dețină acțiuni la o societate comercială cu activitate în domeniul audiovizualului, al publicității sau al telecomunicațiilor.

(4) Dispozițiile alineatului precedent nu se aplică în privința remunerațiilor primite în calitate de titular de drepturi de autor sau de drepturi conexe și nici pentru remunerațiile aferente unor articole din presa scrisă.”

55. Articolul 30 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 30. - (1) Consiliul Național al Audiovizualului are un buget de venituri și cheltuieli care face parte integrantă din Bugetul de stat al României.

(2) Pe lângă veniturile asigurate prin Bugetul de stat, Consiliul Național al Audiovizualului își constituie resurse din operațiunile de evaluare și autorizare, precum și dintr-un procent de 50% din cuantumul amenzilor acordate, potrivit legii.”

56. Articolul 32 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art.32. - (1) Consiliul Național al Audiovizualului stabilește

norme obligatorii privind:

- a) transmiterea informațiilor referitoare la calamități și la cazurile de stare de necesitate;
- b) transmiterea informațiilor ce privesc protecția sănătății populației și a mediului înconjurător;
- c) încurajarea și protejarea producției audiovizuale românești și a limbii române;
- d) calitatea programelor audiovizuale;
- e) aplicarea directivelor Uniunii Europene în domeniul audiovizualului;
- f) orice alte norme obligatorii cerute de aplicarea prezentei legi.

(2) Consiliul stabilește duratele și condițiile de prezentare a programelor destinate campaniilor electorale, asigurând aceleași drepturi și obligații posturilor de televiziune în eter precum și celor de cablu, care funcționează conform art. 21, litera c).“

57. După articolul 32 se introduce un articol nou, 32¹, cu următorul conținut:

„Art. 32¹. - (1) Pentru aplicarea prevederilor articolelor 2 și 2² din prezenta lege, se constituie, în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, în cadrul instituției Consiliului Național al Audiovizualului, Departamentul pentru protecția minorilor, format din 5 specialiști în psihologia copilului, sociologia educației și arta cinematografică.

(2) Bugetul Departamentului pentru protecția minorilor este evidențiat ca atare în Legea bugetului de stat.

(3) Departamentul pentru protecția minorilor publică și actualizează cel puțin lunar clasificarea producțiilor de pe piața audiovizuală în raport cu criteriile stabilite de articolele 2 și 2² ale prezentei legi.

(4) Departamentul pentru protecția minorilor asigură consultanță mijloacelor de comunicare audiovizuală, producătorilor și importatorilor de producții audiovizuale precum și oricărei persoane fizice sau juridice interesate în privința aplicării prevederilor stabilite la articolele 2² și 2⁴ din prezenta lege.

(5) Deciziile Departamentului pentru protecția minorilor se iau prin vot deschis și sunt publice.

(5) Membrii Departamentului pentru protecția minorilor au statut de funcționari publici și sunt salarizați la nivel de subsecretar de stat.

(6) Consiliul Național al Audiovizualului stabilește regulamentul de funcționare al Departamentului pentru protecția minorilor și îi asigură mijloacele logistice și personalul necesar.“

58. Alineatul (2) al articolului 33 se modifică și va avea următorul conținut:

„(2) Raportul anual al Consiliului Național al Audiovizualului se depune la Parlament până la data de 31 martie a anului următor și este dezbătut de Comisiile reunite pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă ale celor două Camere ale Parlamentului, care propun plenului Parlamentului, spre dezbateră și aprobare, o Rezoluție cuprinzând aprecieri, observații și sarcini privind activitatea Consiliului.“

59. După alineatul (2) al art. 33 se introduc alineatele (2¹), (2²), (2³) și (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹). Sarcinile cuprinse în Rezoluție sunt obligatorii pentru Consiliul Național al Audiovizualului.

(2²) Nerespectarea sarcinilor cuprinse în Rezoluție îndreptățește Comisiile reunite pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă ale Senatului și Camerei Deputaților să întocmească un raport către plenul Parlamentului, prin care să solicite un vot negativ asupra activității Consiliului Național al Audiovizualului.

(2³) Aprobarea de către plenul Parlamentului a raportului prevăzut în alineatul precedent atrage după sine demiterea întregului Consiliu Național al Audiovizualului.

(2⁴) Demiterea unui membru al Consiliului intră în vigoare de la data la care instituția care l-a numit, conform prevederilor prezentei legi, a desemnat un alt reprezentant.“

60. După articolul 34 se introduce un nou articol, 34¹, cu următorul conținut:

„Art. 34¹. – (1) În scopul integrării europene, Consiliul Național al Audiovizualului va reprezenta România în Platforma Europeană a

Autorităților de Reglementare.

(2) Plata contribuției României la Platforma Europeană a Autorităților de Reglementare se aprobă anual, prin Legea bugetului de stat.

61. Articolul 35 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 35. - (1) Consiliul Național al Audiovizualului controlează respectarea legii și a obligațiilor ce revin deținătorilor de licență de emisie iar Ministerul Comunicațiilor verifică respectarea condițiilor tehnice din autorizația tehnică de funcționare.

(2) Pentru a urmări respectarea obligațiilor ce decurg din licențele de emisie și din deciziile de autorizare, Consiliul Național al Audiovizualului dispune de reprezentanțe teritoriale și de inspectori teritoriali în toate județele, care au la dispoziție mijloace de control și de deplasare.

62. Articolul 36 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 36. - (1) La prima încălcare a prevederilor prezentei legi, Consiliul Național al Audiovizualului sau, după caz, Ministerul Comunicațiilor transmite deținătorului de licență o somație, care va cuprinde măsurile ce trebuie îndeplinite și termenele ce urmează a fi respectate pentru reintrarea în legalitate.

(2) Somația se transmite în scris, iar deținătorul de licență este dator s-o difuzeze pe post la toate emisiunile de știri ale zilei următoare primirii acesteia.

63. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. - (1) Nerespectarea somației prevăzute la art. 36 se sancționează, în funcție de gravitatea faptei, cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei și se publică un avertisment.

(2) Nerespectarea măsurilor și termenelor prevăzute în avertisment se sancționează, în funcție de gravitatea faptei, cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei și acordarea unui ultim avertisment, a cărui nerespectare atrage după sine retragerea licenței de emisie ori, după caz, a autorizației tehnice de funcționare.

(3) Măsura prevăzută la alineatul precedent se ia de către Consiliul Național al Audiovizualului, din proprie inițiativă sau la solicitarea

Ministerului Comunicațiilor, care a ridicat autorizația de funcționare tehnică.

(4) Retragera licenței de emisie sau a autorizației tehnice de funcționare anulează, automat, Decizia de autorizare.

(5) Deciziile de sancționare luate de Consiliul Național al Audiovizualului sau de Ministerul Comunicațiilor în aplicarea prezentei legi pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, unde vor fi judecate în regim de urgență.

(6) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la aplicarea uneia din amenzile prevăzute la alineatele (1) și (2), titularul Deciziei de autorizare nu depune la Consiliul Național al Audiovizualului sau, după caz, la Ministerul Comunicațiilor, dovada că a achitat integral amenda, din care 50% vor reveni Bugetului de stat și 50% vor intra în contul autorității care a emis sancțiunea, i se retrage imediat, după caz, licența de emisie sau autorizația tehnică de funcționare.

64. Articolul 38 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 38. - Cuantumul amenzilor prevăzute la art. 37 se actualizează prin hotărâre de guvern.

65. Articolele 39, 40 și CAPITOLUL VI se abrogă.

Art. II. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziții contrare se abrogă.

Art. III. - Legea 48/1992 a Audiovizualului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 25 mai 1992, cu modificările ulterioare și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, textele primind o nouă numerotare.